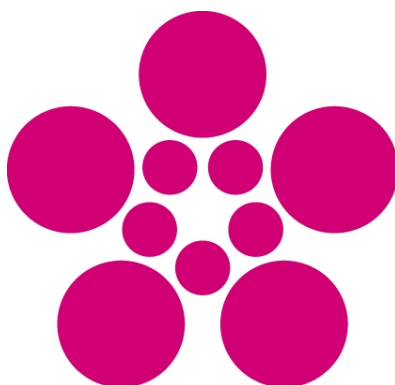

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Analýza v ekonomické a finanční praxi**

navazující magisterské studium

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání diplomové práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie	9
Statistické metody v ekonomii	13
Regionální management	15
Řízení podniku	20
Finanční rizika	23

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2022	
příhlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2022	
odevzdání diplomové práce	14. 4. 2022	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	16. 5. – 27. 5. 2022	(2 týdny)
státní závěrečné zkoušky	30. 5. – 10. 6. 2022	(2 týdny)
podzimní termín SZZ	říjen 2022	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání diplomové práce

Pro studenty všech studijních oborů navazujících magisterských studijních programů, kteří v akademickém roce 2021/2022 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2022**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu akademického roku 2021/2022 platí následující pokyny:

- ⇒ **diplomové práce** u oborů navazujících magisterských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2022**;
- ⇒ studenti všech oborů navazujících magisterských programů odevzdají na studijním oddělení **7x teze** diplomové práce **nejpozději do 14. 4. 2022**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2022** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své diplomové práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby, která záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.

- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádné relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodržuje pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřipustné
- používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - Po přípravě předstoupí student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývajících částech, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie
2. Statistické metody v ekonomii
3. Regionální management
4. Řízení podniku
5. Finanční rizika

OKRUHY PRO SZZ – NAVAZUJÍCÍ MAGISTERSKÉ STUDIUM

studijní program: Analýza v ekonomické a finanční praxi

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie (KEN/SZEK)

(KEN - MIE2/KMI2N Mikroekonomie II, KEN - MAE2/KMAE2 Makroekonomie II)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030

Studijní program: Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. CHOVÁNÍ A ROZHODOVÁNÍ SPOTŘEBITELE

Model chování spotřebitele, dokonalé substituty, dokonalé komplementy, nežádoucí statky, neutrální statky, nasycení, rozpočtové omezení spotřebitele. PCC, ICC, Engelova křivka. Substituční efekt, důchodový efekt, Slutského rovnice.

2. PRODUKCE

Popis technologických omezení. Produkční funkce v krátkém období, výrobní stádia. Produkční funkce v dlouhém období, technická míra substituce.

3. CHOVÁNÍ FIRMY – ANALÝZA NÁKLADŮ, PŘÍJMU A ZISKU FIRMY

Náklady firmy, vztah mezi krátkodobými a dlouhodobými náklady, obalová křivka, minimalizace nákladů, Optimální velikost závodu. Vliv změny cen vstupů na náklady firmy. Příjmy firmy celkové, průměrné a mezní v různých tržních strukturách.

4. FIRMA V POSTAVENÍ DOKONALÉ KONKURENCE

Volba výstupu dokonale konkurenční firmou. Výstup, nabídka v krátkém a dlouhém období, efektivnost.

5. ROZHODOVÁNÍ MONOPOLISTICKÉ FIRMY O VÝSTUPU A CENĚ

Firma v monopolistické konkurenci v krátkém období. Rovnováha v dlouhém období. Chamberlinův model. Efektivnost monopolistické konkurence.

6. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH OLIGOPOLU

Duopol, Cournotův oligopol, Stackelbergův model. Teorie her.

7. OPTIMÁLNÍ VÝSTUP FIRMY V PODMÍNKÁCH MONOPOLU

Volba optimálního výstupu monopolu. Stanovení ceny monopolem. Náklady mrtvé váhy. Monopolní zisk. Cenová diskriminace.

8. VŠEOBECNÁ ROVNOVÁHA

Efektivnost, Edgeworthův diagram, efektivní alokace. Efektivnost ve výrobě. Efektivnost ve směně. Výrobně spotřební efektivnost. Dosahování všeobecné rovnováhy.

9. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ – TRH PRÁCE

Volba optimálního poptávaného množství práce v krátkém a dlouhém období. Rozklad substitučního a důchodového efektu u individuální nabídky práce.

10. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ - TRH KAPITÁLU

Investiční rozhodování. Reakční křivky. Investiční rozhodování v kontextu rizika.

11. EKONOMIE RIZIKA A NEJISTOTY

Ekonomické chování za rizika a nejistoty. Formy redukce rizik. Nástroje a postupy při rozhodování v podmínkách nejistoty.

12. TRŽNÍ SELHÁNÍ A MIKROEKONOMICKÁ POLITIKA STÁTU

Mikroekonomická politika zaměřená na překonání tržních selhání. Externality. Veřejné statky. Asymetrické informace.

13. MAKROEKONOMICKÁ ROVNOVÁHA V TŘÍSEKTOROVÉM A ČTYŘSEKTOROVÉM MODELU EKONOMIKY

Určení rovnovážné úrovně výstupu v třísektorovém modelu ekonomiky. Určení rovnovážné úrovně výstupu v čtyřsektorovém modelu ekonomiky. Úniky z výdajového proudu. Výdajové multiplikátory a multiplikační efekty.

14. MAKROEKONOMICKÁ INVESTIČNÍ FUNKCE

Makroekonomická investiční funkce, makroekonomická investiční poptávka.

15. KŘIVKA IS

Křivka IS - význam křivky IS, charakteristika IS funkce, determinanty IS funkce, IS funkce v keynesiánském a monetaristickém přístupu. Parametr citlivosti investic na úrokovou míru. Faktory ovlivňující parametr b .

16. KŘIVKA LM

Křivka LM - význam křivky LM, rovnováha na trhu peněz, charakteristika a odvození křivky LM, determinanty LM funkce.

17. MODEL IS - LM A JEHO FORMALIZACE

Současná rovnováha na trhu finálních statků a na trhu peněz. Model IS – LM. Algebraické a grafické odvození, hlavní determinanty, nerovnováhy v modelu IS-LM a jejich vyrovnání.

18. AKOMODAČNÍ POLITIKA

Fiskální politika a její účinky v modelu IS - LM. Monetární politika a její účinky v modelu IS - LM. Transmisní mechanismus.

19. SPOTŘEBA A SPOTŘEBNÍ FUNKCE

Makroekonomická spotřební funkce. Teorie životního cyklu. Teorie permanentního důchodu. Spotřeba – empirie.

20. INVESTICE DO FIXNÍHO KAPITÁLU, DO BYTOVÉ VÝSTAVBY A DO ZÁSOB.

Investice do fixního kapitálu. Žádoucí kapitálová zásoba. Nájemný náklad kapitálu. Přizpůsobení kapitálové zásoby. Akcelerační model. Investice do bytové výstavby a q-teorie investic. Investice do zásob.

21. OTEVŘENÁ EKONOMIKA, MOBILITA KAPITÁLU

Teorie měnového kurzu. Úrokový diferenciál. Mobilita kapitálu.

22. MODEL IS – LM – BP

Platební bilance a křivka BP. Analýza modelu IS-LM-BP. Dokonalá kapitálová mobilita v podmínkách pevných a pružných měnových kurzů a účinky fiskální a monetární politiky. Politika „ožebrač bližního svého“.

23. HOSPODÁŘSKÝ RŮST A ROZVOJ

Neoklasický model růstu. Teorie endogenního růstu a ekonomie strany nabídky. Nová ekonomie. Kolísání výstupu, hospodářské cykly, teorie reálných hospodářských cyklů, mechanismus šíření. Ekonomický rozvoj – podstata a měření.

24. AGREGÁTNÍ NABÍDKA

Agregátní nabídka v krátkém a dlouhém období. Odvození křivky agregátní nabídky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní nabídky. Klasická a keynesiánská křivka agregátní nabídky. Ovlivňování agregátní nabídky. Klasický model trhu práce. Rozšíření AS o inflaci a očekávání.

25. AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Odvození křivky agregátní poptávky. Rovnice křivky agregátní poptávky. Poloha, sklon a body ležící mimo křivku agregátní poptávky. Vertikální křivka agregátní poptávky. Ovlivňování agregátní poptávky.

26. TEORIE DRŽBY PENĚZ, NABÍDKA PENĚZ

Poptávka po penězích. Základní vlastnosti poptávky po penězích. Kvantitativní teorie peněz. Neutralita peněz. Teorie držby peněz. Nabídka peněz. Peněžní báze. Peněžní multiplikátory.

27. NEZAMĚSTNANOST, INFLACE, ROZPOČTOVÉ DEFICITY A VÝSTUP

Mzdová strnulost. Výstup, nezaměstnanost a inflace – očekávání a přizpůsobení. Phillipsova křivka, Okunův zákon. Náklady spojené s nezaměstnaností a inflací. Léčení inflace.

Literatura:

Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (2000). *Mikroekonomie II*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Hořejší, B., Soukupová, J., Macáková, L., & Soukup, J. (2018). *Mikroekonomie* (6. aktualizované a doplněné vydání). Management Press.

Holman, R. (2018). *Mikroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. aktualizované vydání). C.H. Beck.
Krugman, P. R., & Wells, R. (c2013). *Microeconomics* (3rd ed). Worth Publishers.

Faltová Leitmanová, I., & Hladký, J. (2005). *Makroekonomie II*. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zemědělská fakulta.

Dornbusch, R., Fischer, S., & Startz, R. (2018). *Macroeconomics* (Thirteenth edition). McGraw-Hill Education.

Holman, R. (2018). *Makroekonomie: středně pokročilý kurz* (3. vydání). C.H. Beck.

Mach, M. (2001). *Makroekonomie II: pro magisterské (inženýrské) studium* (Vydání třetí (dotisk)). Melandrium.

Předmět SZZ: Statistické metody v ekonomii (KMI/SZSE)

(KMI/SMAC – Statistické modelování a analýza časových řad, KMI/SME – Stochastické modely v ekonomii)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030

Studijní program: Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. KORELACE

Příklady korelovaných a nekorelovaných náhodných veličin. Korelační pole, korelační koeficienty. Testy na korelační koeficienty. Využití korelačních koeficientů.

2. PROSTÁ LINEÁRNÍ REGRESE A VÍCENÁSOBNÁ REGRESE

Využití prosté a vícenásobné lineární regrese, podmínky použití. Metoda nejmenších čtverců. Koeficient determinace. Normální model a jeho předpoklady. Testy modelu jako celku, testy na jednotlivé parametry. Zahrnutí/vypuštění proměnné do/z modelu. Využití koeficientu determinace k porovnávání modelů a jeho úskalí. Bodové a intervalové odhady hodnot.

3. LINEÁRNÍ REGRESE – RŮZNÉ TYPY ZÁVISLOSTÍ

Jaké typy závislostí lze modelovat s využitím lineární regrese a které naopak ne? Míry vhodnosti modelu. Porovnávání modelů, volba vhodného modelu. Výhody lineární regrese oproti nelineární.

4. CHARAKTERISTIKY ČASOVÝCH ŘAD

Co je to časová řada. Základní typy časových řad. Proč se mluví o standardizaci dat. Základní charakteristiky časových řad a možnosti jejich využití.

5. DEKOMPOZICE ČASOVÝCH ŘAD

Jednotlivé složky časových řad, typy dekompozice, smysl dekompozice. Základní metody dekompozice časových řad. Testy konstantní sezónnosti.

6. PERIODICITA V ČASOVÝCH ŘADÁCH

Vztah mezi periodicitou a sezónností. Základní princip modelování periodicity v časových řadách. Testy na významnost period. Princip odhadu parametrů.

7. ADAPTIVNÍ PŘÍSTUPY K ANALÝZE ČASOVÝCH ŘAD

Výhody a nevýhody adaptivních přístupů oproti klasickým dekompozičním přístupům. Základní adaptivní přístupy, možnosti a vhodnost jejich použití. Příklady časových řad vhodných na využití adaptivních metod. Základní princip exponenciálního vyrovnávání. Problematika volby vhodné délky klouzavých průměrů a vhodných vah.

8. TESTY NÁHODNOSTI

Proč a kdy je vhodné využívat testy náhodnosti. Testy vhodné k testování náhodného uspořádání hodnot. Výhody a nevýhody jednotlivých přístupů. Interpretace výsledků.

9. AUTOKORELACE V ČASOVÝCH ŘADÁCH

Proč mluvíme o autokorelaci, kde se například vyskytuje, jaké s sebou přináší výhody a nevýhody. Testování autokorelace. Parciální autokorelace.

10. BOXOVA-JENKINSOVA METODOLOGIE

Typy časových řad, pro které je tento přístup vhodný. Rozdíly v podmínkách použití těchto metod a dekompozičních metod. Základní princip těchto metod.

11. ARMA MODELY.

MA, AR modely, identifikace.

12. ARIMA MODELY.

Náhodná procházka, integrované procesy, identifikace, linearizace časových řad.

12. SARIMA MODELY.

Modelování sezónnosti v Box-Jenkinsonově metodologii

13. VYUŽITÍ SARIMA MODELŮ V LINEÁRNÍ REGRESY S AUTOKORELACÍ.

Testy sekvenční závislosti, regresní modely s vnitřní autokorelací

14. MODELY VOLATILITY.

Modely s proměnnou volatilitou. ARCH modely, GARCH modely.

15. HODNOTA V RIZIKU.

Predikce hodnoty v riziku.

16. VÍCEROZMĚRNÉ ČASOVÉ ŘADY.

Autokovarianční matice, m-rozměrný proces, kauzální vztahy, kointegrace časových řad

Literatura:

- Klicnarová, J., Houda, M. (2022): Statické modelování a analýza časových řad. Skripta. Dostupné v Elearningu.
- Klufová a kol. (2012): Modelování regionálních procesů. Alfa nakladatelství.

- Cipra, T. (2014): Finanční ekonometrie. Ekopress.
- Wooldridge, J. M. (2016): Introduction Econometrics: A Modern Approach. Boston: Cengage Learning.
- Studijní materiály ke kurzům v LMS – Moodle

POVINNĚ VOLITELNÝ PŘEDMĚT SZZ

Předmět SZZ (povinně volitelný): Regionální management (KRM/SZRM)

(KRM/REM2 – Regionální management 2, KEN/DMA – Demografické metody a analýzy)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030

Studijní program: Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. TEORIE REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Vysvětlení základního členění teorií (divergenční vs. konvergenční). Hlavní vývojové etapy teorií regionálního rozvoje. Hlavní ekonomické teorie regionálního rozvoje (neoklasické, teorie skupiny jádro-periferie, strukturalistické a institucionální směry). Současné trendy a vývoj v teoretických konceptech regionálního rozvoje.

2. FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ EKONOMICKOU ÚROVEŇ REGIONU

Obecný kontext faktorů ovlivňujících regionální rozvoj. Základní členění faktorů regionálního rozvoje. Vliv faktorů regionálního rozvoje na typologii regionů.

3. REGIONÁLNÍ POLITIKA A DŮVODY JEJÍ EXISTENCE, ÚČEL, ROZDÍLY MEZI TRADIČNÍM A SOUČASNÝM POJETÍM, ZÁKLADNÍ TERMINOLOGIE

Základní typologie důvodů pro existenci regionální politiky. Smysl a účel regionální politiky. Tradiční a současné pojetí regionální politiky v členění dle typů a zaměření intervencí, zapojených subjektů, forem financování. Rozlišení základní terminologie, tj. regionální politika vs. Regionální plánování vs. Politika územního rozvoje vs. Územní plánování.

4. HISTORICKÝ VÝVOJ REGIONÁLNÍ POLITIKY

Hlavní aspekty vzniku evropského integračního procesu a rozlišení vzniku regionální politiky (30. léta 20. st.), rozlišení vzniku evropské regionální politiky (70. léta 20. st.), rozlišení vzniku strukturální politiky (80. léta 20. st.).

5. PŘÍSTUPY K REGIONÁLNÍ POLITICE EU, PRINCIPY A CÍLE

Zaměření regionální politiky EU a její pozice v rámci strukturální politiky EU. Principy regionální politiky. Základní cíle regionální politiky v období 2007 – 2013 vs. 2014 – 2020, kontext přípravy programového období 2021 - 2027.

6. EVROPSKÉ STRUKTURÁLNÍ A INVESTIČNÍ FONDY (VČETNĚ FINANČNÍCH NÁSTROJŮ POLITIKY SOUDRŽNOSTI A PŘÍSLUŠNÝCH SUBJEKTŮ – NAPŘ. EVROPSKÉ INVESTIČNÍ BANKY)

Evropské strukturální a investiční fondy, včetně jejich rámcového zaměření. Souvislosti a nastavení tzv. finančních nástrojů (např. zvýhodněné úvěry, záruky, kapitálové vstupy). Pojetí územní dimenze v II. pilíři SZP EU (tj. politika rozvoje venkova).

7. ZÁKLADNÍ AKTÉŘI REGIONÁLNÍ POLITIKY V ČR A EU

Členění aktérů regionální politiky na národní, regionální a místní úrovni. Kompetence aktérů regionální politiky na národní, regionální a místní úrovni. Odlišení aktérů ovlivňujících českou regionální politiku a aktérů zapojených do regionální politiky EU (role Evropské komise, Rady EU, Evropského parlamentu, Evropský výbor regionů).

8. FORMOVÁNÍ REGIONÁLNÍ ÚROVNĚ V ČESKU PO ROCE 1990

Základní odlišení formování regionální úrovně v Česku v období 1990 – 1995 (souvislosti se zahájením transformace ekonomiky), období 1996 – 1999 (dopady transformace a prvopočátky regionální úrovně a regionální politiky), období 2000-2004 (předstupní období), období 2004 – 2006 (první zkrácené programové období), základní porovnání formování regionální úrovně ČR v období 2007-2013 vs. 2014-2020 vs. 2021-2027.

9. PROGRAMOVÁNÍ V KONTEXTU SOUSTAVY STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ ČR

Strategické řízení (vymezení, proces), strategická analýza, programy rozvoje (krajské, mikroregionální, místní), strategické dokumenty a programy v ČR. Programování na místní úrovni – struktura programů rozvoje obcí a dosavadní zkušenosti v ČR.

10. PROGRAMOVÁNÍ V KONTEXTU SOUSTAVY STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ EU

Programování, specifika přístupu EU ve strategickém plánování, strategické dokumenty EU týkající se ESIF – Evropských strukturálních a investičních fondů.

11. IMPLEMENTACE STRUKTURÁLNÍ POLITIKY EU – ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A SOUVISLOSTI

Implementační struktura operačního programu – kompetence hlavních subjektů (ŘO – ZS – Příjemce – CS). Pravidlo n+2/n+3 – vymezení a dosavadní zkušenosti v ČR. Obecně platná pravidla pro způsobilost výdajů. Typy a základní charakteristika operačních programů v ČR.

12. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Základní rozdíl mezi monitoringem a evaluacemi, a dále mezi kontrolou/auditem a evaluacemi. Zaměření a smysl monitoringu, typologie a pravidla pro stanovení monitorovacích indikátorů. Evaluace – základní typologie, účel.

13. ÚZEMNÍ VZTAHY MĚST A VENKOVA A SPECIFIKA MANAGEMENTU JEJICH ROZVOJE

Vztah a synergie Politiky soudržnosti EU a Politiky rozvoje venkova EU. Venkovský prostor a jeho specifika v případě ČR. Vztahy měst a venkova, urbanizační procesy.

14. ZÁKLADNÍ KONCEPTY A UKAZATELE DEMOGRAFIE

Míra populačního růstu, transversální a longitudinální přístup, populační bilance, logistický růst, čas pro zdvojnásobení populace. Modely stabilní a stacionární populace.

15. TEORIE DEMOGRAFICKÉHO PŘECHODU

První a druhý demografický přechod, demografické stárnutí a jeho následky v rozvoji regionů.

16. ANALÝZA PORODNOSTI A PLODNOSTI

Zdroje dat, míry plodnosti, úhrnná a konečná plodnost, analýza plodnosti z hlediska pořadí, rodinného stavu a dalších diferenčních přístupů, standardizace a Coaleovy indexy.

17. POPULAČNÍ RŮST A REPRODUKCE OBYVATELSTVA K TRANSVERZÁLNÍM A KOHORTNÍM POHLEDU.

18. POPULACE A LIDSKÝ, KULTURNÍ A SOCIÁLNÍ KAPITÁL.

Teorie kapitálů. Lidský kapitál a měření jeho úrovně. Kvantifikace vlivu lidského kapitálu. Sociální kapitál, typy, hodnocení kvality. Kulturní kapitál. Význam kapitálů pro regionální rozvoj.

19. PROSTOROVÁ A REGIONÁLNÍ DEMOGRAFIE

Sociálně-prostorová diferenciací demografických charakteristik, multiregionální demografie, multiregionální úmrtnostní tabulky, multiregionální projekce.

20. BUSINESS DEMOGRAFIE

Reprodukce podniků a firem. Datové zdroje. Typologie demografických událostí. Vybrané modely. Vysoko-rychlostní firmy.

21. MIGRACE

Migrační modely (gravitační, makro-teorie, mikro-teorie a další). Analýza migrace pomocí GIS.

22. POPULAČNÍ PROJEKCE

Extrapolace. Populační prognózy a projekce. Komponentní metoda (bez migrace, s migrací). Strukturální modely, regionální projekční metody.

Literatura:

Blažek, J., & Uhlíř, D. (2020). Teorie regionálního rozvoje: Nástin, kritika, implikace, 3. přeprac. a rozš. vydání, Praha, Karolinum.

Ježek, J. a kol (2014). Regionální rozvoj. Vydala Západočeská univerzita v Plzni, 2014. ISBN 978-80-261-0462-9. Volně dostupné on-line: https://old.zcu.cz/export/sites/zcu/pracoviste/vyd/online/Regionalni_rozvoj.pdf

Foret, M. a kol. (2014). Cestovní ruch v regionálním rozvoji = Tourism in regional development. Brno : Mendelova univerzita v Brně, 2014. ISBN 978-80-7509-049-2 (Pozn.: Dostupné v knihovně JČU).

Petr Fiala, Ondřej Krutílek, Markéta Pitrová (2018). Evropská unie. Brno : Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2018. ISBN 978-80-7325-450-6. (Pozn.: Dostupné v knihovně JČU).

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (2018). Abeceda fondů EU 2014 - 2020. Aktualizované vydání (Ministerstvo pro místní rozvoj ČR.). ISBN 978-80-7538-170-5 (online verze, PDF). WWW: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

European Commission (2018). Assessing the performance of integrated territorial and urban strategies: Challenges, merging approaches and options for the future. European Commission, Directorate - General for Regional and Urban Policy. ISBN 978-92-79-80392-5. Volně dostupné on-line: https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/assessing_integrated_strategies/assessing_integrated_strategies_en.pdf

Evropské strukturální a investiční fondy 2014 - 2020 v kostce (Ministerstvo pro místní rozvoj) MMR (2016). Integrované plány rozvoje území (IPRÚ). Ministerstvo pro místní rozvoj, dostupné on-line: https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

OECD (2018), Rethinking Regional Development Policy-making, OECD Multi-level Governance Studies, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264293014-en>.

Kouřilová, J., Květoň, V., Pělucha, M., & Wokoun, R. (2012). Synergie vztahu město-venkov. Praha: Alfa Nakladatelství.

Pělucha, M., & kol. (2012). Venkov na prahu 21. století. Praha: Alfa Nakladatelství.

Wokoun, R., Mates, P., Kadeřábková, J., aj. (2011). Základy regionálních věd a veřejné správy. Plzeň: Aleš Čeněk.

Wachter, K., N. (2014). Essential Demographic Methods. Cambridge: Harvard University Press.

Lundquist, J. H. et al. (2015). Demography: The Study of Human Population. Long Grove: Waveland Press.

Internetové zdroje:

<http://www.mmr.cz/>

<http://www.strukturalni-fondy.cz/>

www.regionalnirozvoj.cz

<http://www.mvcr.cz/sluzba/clanek/zkusebni-otazky-a-odborna-literatura.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

(Pozn.: Relevantní jsou studijní skripta MMR u oboru státní služby č. 47, tj. "Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy")

MRR: <https://mmr.cz/getmedia/58c57a22-202d-4374-af5d-cbd8f9454adb/SRR21.pdf.aspx?ext=.pdf>

MMR: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

<https://www.dotaceeu.cz/getmedia/52360afb-7485-4bba-9e83-862f62e72c12/ESI-fondy-v-kostce-3-vyd-web.pdf.aspx?ext=.pdf>

https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

e-learnigový kurz Moodle Demografické metody a analýzy

Předmět SZZ (povinně volitelný): Řízení podniku (KŘE/SZRPI)

(KŘE/PMAN – Procesní management, KŘE/RZM – Řízení změna a inovací)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030

Studijní program: Analýza v ekonomické a finanční praxi

1. PODSTATA PROCESNÍHO ŘÍZENÍ

Vymezení základních pojmů. Charakteristika procesně řízených podniků. Rozdíl mezi funkčním a procesním řízením. Konceptce procesního řízení. Typy procesů.

2. PROCESNÍ MAPY A METODY MAPOVÁNÍ PROCESŮ

Procesní mapy. SIPOC. Dráhové diagramy. Procesní mapy v ARIS. EPC diagramy.

3. MONITOROVÁNÍ, ZLEPŠOVÁNÍ A ZAVÁDĚNÍ PROCESŮ

Procesní cyklus, úrovně výkonnosti procesů. Procesní analýzy. Principy procesního řízení, priority procesů. Měřítko výkonnosti procesů. EFQM, CAF. Certifikace, controlling, audit, reporting.

4. IMPLEMENTACE PROCESNÍHO MANAGEMENTU

Procesní maturita. Trojúhelník SSK. Matice MUCH. Stavby energetizace lidí. Strategie rozvoje sociálního kapitálu. Konektivita. Efektivita. Flexibilita. Dynamika.

5. PRINCIPY PROCESNÍHO MANAGEMENTU A JEJICH ZAVÁDĚNÍ

Principy procesního managementu a jejich podstata. Týmová spolupráce. Princip 3S. Metoda 3P. Teorie omezení. 5 kroků při aplikaci teorie omezení.

6. ÚVOD DO ŘÍZENÍ ZMĚN

Pojmy změna a řízení změn, řeka života, výhody a nevýhody provádění změn, přístupy ke změnám, řízení změn v kontextu managementu, cíl změny, úspěch organizace, 7S, EFQM model.

7. ZMĚNY V ŘÍZENÍ ORGANIZACÍ

Industriální a znalostní společnost, funkční a procesní management, spojité a turbulentní okolí, vývoj managementu změn, významní představitelé, změny v řízení organizací (v okolí, filozofii, dynamice poznání, úloze, řešení problémů, světě práce, pojetí výroby, organizační architektuře, strategickém řízení, informovanosti).

8. PŘÍČINY A DRUHY ZMĚN

Příklady změn v organizaci, důvody pro změny, příčiny změny, co změnit a nezměnit, líder změny, druhy změn (dle přínosu, velikosti, přístupu, způsobu vyjádření).

9. PROCES ŘÍZENÍ ZMĚN

Obecné pojetí procesu změn, určení potřeby změny, bifurkační bod a vzorec změny, příprava a realizace změny, přijetí a stabilizace změny, účastníci změny, komunikace změny.

10. MODELOVÁNÍ ŘÍZENÝCH ZMĚN

Lewinův model, fáze rozmrazení, síly změny, intervenční strategie, reakce lidí na změny, odpor vůči změnám, metody zajištění akceptace změny, fáze zamrazení, Kotterův model změny.

11. ŘÍZENÍ STRATEGICKÉ ZMĚNY

Fáze řízení strategické změny, charakteristiky strategie, změna strategie, strategie k dosažení změny, etapy implementace strategické změny, předpoklady úspěchu strategické změny, rizika implementace, strategická mezera. Změna podnikové kultury.

12. NÁSTROJE ŘÍZENÍ ZMĚNY

Nástroje formulace strategické změny, nástroje implementace strategické změny, nástroje kvality a zlepšování.

13. ŘÍZENÍ RIZIK

Pojmy riziko a řízení rizik, druhy rizik, proces řízení rizik, metody analýzy rizik, hodnocení rizik, přístupy k riziku, metody snižování rizika.

14. KRIZOVÉ ŘÍZENÍ

Pojmy krize a krizový management, cíle a funkce krizového řízení, druhy krizí, proces krizového řízení, krizový manažer, krizový plán, vývojové krize organizace, krizový management ve veřejném zájmu, krizová komunikace.

15. ŘÍZENÍ INOVACÍ

Pojmy inovace a inovační management, druhy inovací, měření inovace, inovační proces, inovační prostředí, inovační zprostředkovatelé.

Literatura:

Tuček, D., Hrabal, M., & Trčka, L. (2015). *Procesní řízení v praxi podniků a vysokých škol.* Praha.

Fišer, R. (2014). *Procesní řízení pro manažery: Jak zařídit, aby lidé věděli, chtěli, uměli i mohli.* Praha.

Řepa, V. (2012). *Procesně řízená organizace.* Praha: Grada.

Rolínek, L. (2008). *Procesní management: vybrané aspekty.* České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta.

Weske, M. (2019). *Business process management: Concepts, languages, architectures.* Berlin, Germany: Springer.

Dumas, M., La Rosa, M., Mendling, J., & Reijers, H. A. (2018). *Fundamentals of business process management*. Berlin.

Řehoř, P. (2016). *Řízení změn*. České Budějovice: Ekonomická fakulta.

Kotter, J. P. (2008). *Vedení procesu změny*. Praha: Management Press.

Kubíčková, L., & Rais, K. (2012). *Řízení změn ve firmách a jiných organizacích*. Praha: Grada.

McCalman, J., Paton, R. A., & Siebert, S. (2016). *Change management*. Washington DC: SAGE.

Veber J. a kol. (2016). *Management inovací*. Praha: Management Press.

Předmět SZZ (povinně volitelný): Finanční rizika (KUF/SZFIR)

(KUF/FNP2 – Finance podniku II, KUF/MFN – Mezinárodní finance)

Navazující magisterský studijní program N0311A050030

Studijní program: Analýza v ekonomické a finanční praxi

Okruh Finance podniku II.

1. Cíle, principy a specifika investičního rozhodování a dlouhodobého financování. Investiční projekty a předinvestiční příprava.
3. Plánování peněžních toků investičních projektů a způsoby jejich vymezení.
4. Nákladová kritéria výběru projektů.
5. Výnosové metody hodnocení efektivnosti investic.
6. Metody hodnocení efektivnosti založené na zisku.
7. Požadovaná výnosnost. Vliv daní, úroků a inflace na investiční rozhodování.
8. Riziko a jeho měření. Vliv rizika na časovou hodnotu peněz.
9. Aplikace rizika v investičním rozhodování.
10. Finanční investice podniku (model oceňování kapitálových aktiv, diverzifikace, modely rizikové prémie).
11. Zdroje dlouhodobého financování a náklady kapitálu.
12. Optimální kapitálová struktura. Bod indiference KS.
13. Finanční páka, provozní páka, celková páka - vliv na optimální kapitálovou strukturu.
14. Interní zdroje financování.
15. Externí zdroje financování podnikových investic.
16. Leasingové financování investic.
17. Oceňování podniku.
18. Kolektivní investování a podílové investiční fondy.

Okruh Mezinárodní finance

1. Platební bilance země, její definice, význam a struktura. Salda platební bilance. Investiční pozice země, zahraniční dluh. Platební bilance, devizový trh a devizový kurz - vzájemná provázanost. Intervence centrálních bank na devizových trzích. Vliv devizových intervencí centrální banky na utváření kursu.

2. Devizový trh, vymezení, funkce, organizace devizového trhu, subjekty na devizovém trhu. Kotace devizových kurzů. Základní typy transakcí na devizovém trhu.
3. Zákon jedné ceny a mechanismus zbožové tržní arbitráže. Teorie parity kupní síly, relativní a absolutní verze. Reálný devizový kurz a index reálného devizového kurzu. Monetární přístup k determinaci devizového kurzu.
4. Fisherovy vztahy, nekrytá úroková parita a nekrytá úroková arbitráž. Podmínka kryté úrokové parity. Vztah mezi termínovým devizovým kursem a budoucím promptním kursem. Ustanovení rovnovážného devizového kursu v krátkém období v souvislosti s paritou úrokových sazeb.
5. Forwardový kontrakt na cizí měnu. Oceňování devizových forwardových kontraktů. Využití devizových forwardových kontraktů. Swapové devizové kontrakty. Měnové swapy a devizové (FX) swapy.
6. Měnové futures kontrakty. Základní rozdíly mezi forward a futures kontrakty. Tržní mechanismus futures kontraktů. Oceňování futures kontraktů, využití devizových futures kontraktů.
7. Měnové opční kontrakty. Struktura opčního trhu. Průběh opčních obchodů z hlediska subjektů (zaujímaných pozic). Princip ocenění opcí. Vysvětlení základních opčních pozic.
8. Devizová expozice. Alternativní míry devizové expozice. Hedging devizové expozice. Zajištění pomocí forwardu. Zajištění na peněžním trhu. Zajištění pomocí devizových futures. Zajištění pomocí devizové opce. Přesun rizika. Vyrovnání expozic. Sdílení devizového rizika.
9. Přímé zahraniční investice (FDI). Vysvětlení, formy a financování FDI. Faktory ovlivňující FDI. Podpora přílivu FDI. Propočet efektivnosti FDI. Riziko FDI.
10. Mezinárodní portfoliové investice. Výnosnost aktiv denominovaných v cizí měně. Mezinárodní diverzifikace portfolia.
11. Mezinárodní měnová a finanční spolupráce. Intervence centrálních bank na devizových trzích. Režimy devizových kurzů, Trilema měnové politiky a volba režimu devizového kurzu. Mezinárodní měnový systém.

Literatura:

BALDWIN, R. E., & WYPLOSZ, C. (2013). *Ekonomie evropské integrace* (4. vydání). Grada Publishing. Kapitola 17.

MANDEL, M., & DURČÁKOVÁ, J. (2016). *Mezinárodní finance a devizový trh*. Management Press.

MAŘÍK, M. (2018). *Metody oceňování podniku: proces ocenění, základní metody a postupy*. Ekopress.

VALACH, J. (2011). *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. Praha: EKOPRES.